

Aan wie behoort het Heilige Land toe?

Wij Christenen verwachten terecht verlossing en opname in Gods koninkrijk door ons geloof in Jezus Christus. Maar wij staan er vaak niet bij stil, dat Gods houding tegenover ons mede bepaald wordt door onze houding tegenover Zijn volk Israël: „Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken” (Genesis 12:3). De profeet Zacharia profeteerde aan de Israëlieten, dat de Here hun vijanden zwaar zal straffen: „Want wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan” (Zacharia 2:8). Nu Israël door haar nederzettingenpolitiek steeds meer in een internationaal isolement terechtkomt, wordt onze houding in dit conflict op de proef gesteld. Aan wiens kant staan wij? Behoren ook wij tot degenen, die Israël veroordelen vanwege het bouwen van nederzettingen in Judea en Samaria? Eisen ook wij het vertrek van de Joden uit de zogenaamde bezette gebieden? Om welke gebieden gaat het eigenlijk, en wie zijn in feite de bezetters? In Jeremia 30:3 zegt God zelf: „Want zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de Here, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten”.

Er staat hier dus bezitten en niet bezetten. De Here zelf, de Schepper van hemel en aarde, heeft het hele land Israël aan Zijn volk gegeven, niet slechts een gedeelte ervan. Als Hij zelf dit zegt, wie heeft dan het recht om te beweren, dat het van iemand anders zou zijn? In Jozua 13:8 t/m 21:45 worden de grenzen van Israël genoemd, zoals ze door God zelf zijn bedoeld! Dit zijn niet de grenzen van vóór 1967, zoals onder andere ook de Nederlandse regering dit wenst, maar het land, dat God aan zijn volk Israël gaf, omvatte ook de Gazastrook, de Golanhoogvlakte en de Westbank, gebieden dus die tegenwoordig bezet worden genoemd. Opnieuw de vraag: Wie zijn

eigenlijk de bezetters? God gaf het land aan Zijn volk Israël, maar door hun zonden heeft Hijzelf het hun tot tweemaal toe weer afgenomen. Dit deed Hij echter wel met de bedoeling om het hun nakomelingen later weer terug te geven en dat is ook gebeurd.

Nadat de Joden echter door de Romeinen werden verdreven vestigden Arabieren zich in Palestina en namen het land ongevraagd in bezit. God is het daar duidelijk niet mee eens, en dat blijkt uit Ezechiël 36:4-7: „Daarom, bergen van Israël, hoort het woord van de Here HERE. Zo zegt de Here HERE tot de bergen, de heuvels, de beekbeddingen en de dalen, tot de woeste puinhopen en de ontvolkte steden, die voor het overblijfsel der omwonende volken tot buit en tot een voorwerp van spot geworden zijn, daarom zo zegt de Here HERE, voorwaar, in het vuur van Mijn naijver heb Ik gesproken tot het overblijfsel der volken en tot geheel Edom, die met hartgrondige vreugde en diepe minachting Mijn land voor zichzelf ten erfdeel hadden bestemd om het volkomen uit te plunderen; daarom, profeteer over het land van Israël en zeg tot de bergen en heuvels, tot de beekbeddingen en de dalen: zo zegt de Here HERE: zie, Ik spreek in Mijn naijver en in Mijn grimmigheid: omdat gij de smaad der volken gedragen hebt, daarom, zo zegt de Here HERE, zweer Ik: voorwaar, de volken die rondom u wonen, zullen zelf hun smaad dragen. Maar gij, bergen van Israël, zult uw takken voortbrengen en uw vruchten dragen voor Mijn volk Israël, want nabij is zijn komst. Want zie, Ik kom bij u en keer Mij tot u, gij zult bewerkt en bezaaid worden. Ik zal de mensen op u talrijk maken: het ganse huis Israëls; de steden zullen weer bewoond en de puinhopen herbouwd worden. Ja, Ik zal mensen en dieren op u talrijk maken, zij zullen zich vermenigvuldigen en vruchtbaar zijn; Ik zal u bevolken als vanouds en u weldoen meer dan vroeger; en gij zult weten, dat Ik de Here ben. Ik zal mensen op u doen verkeren, en wel Mijn volk Israël, die zullen u in bezit krijgen; gij zult hun tot erfdeel zijn en hen niet langer van kinderen beroven”.

Dat ook de zogenaamde bezette gebieden hiermee bedoeld zijn, blijkt uit de volgende teksten. Deze gebieden zijn in het noorden de Golanhoogvlaktes, in het zuidwesten de Gazastrook en in het oosten de Westbank. het grootste deel van zowel het oude als ook het nieuwe testament speelt zich juist in dit gedeelte van het land af, op de Westbank, en voornamelijk in steden als Jeruzalem, Hebron, Jericho, Sichem (Nablus), Samaria, Bethlehem, Bethanië, Emmaus enzovoorts,

allemaal plaatsen dus, die voor de Joden net zo oerjoods zijn als Volendam voor de Hollanders oerhollands is!

Maar ook de Golanhoogvlakte is voor de Joden heilig. Golan was immers een van de vrijsteden: „Toen zonderde Mozes drie steden af aan de overzijde van de Jordaan, in het oosten, opdat een doodslager, die zijn naaste onvoorbedacht gedood had, zonder dat hij tevoren haat tegen hem koesterde, daarheen zou vluchten, zodat hij, wanneer hij naar een dezer steden was gevluht, in het leven kon blijven: Besser in de woestijn, in het gebied der hoogvlakte, voor de Rubenieten, Ramot in Gilead voor de Gadieten en Golan in Basan voor de Manassieten” (Deuteronomium 4:41-43). Dit wordt herhaald in Jozua 20:8. Ook uit 1 Kronieken 6:71 blijkt duidelijk, dat de Golanhoogvlaktes aan Israël toebehooren: „Aan de zonen van Gersom gaf men uit het geslacht van de halve stam Manasse: Golan in Basan met zijn weidegronden en Astarot met zijn weidegronden. „De Gazastrook, die momenteel erg onrustig is, werd door God aan de stam Juda geschonken: „Dit nu is het erfdeel van de stam der Judeeërs naar hun geslachten (Jozua 15:20): Van Ekron af naar de zee alles, wat bezijden Ashdod ligt, en zijn dorpen, Ashdod en zijn onderhorige plaatsen en dorpen. Gaza en zijn onderhorige plaatsen en dorpen, tot aan de beek van Egypte, de Grote Zee en de kust” (Jozua 15:46-47). Het is dus duidelijk dat al deze gebieden vanuit Gods ogen gezien deel uitmaken van Israël en niet van een Arabisch land! Tegenwoordig zien wij overal grote aanplakbiljetten met de tekst: „Boycot Israël!” Dit herinnert heel sterk aan het 'Koop niet bij Joden' van de Nazi's! Natuurlijk valt er wat te zeggen over de manier hoe de Israëlieten en de Arabieren met elkaar omgaan, maar als christenen moeten wij oppassen, dat wij niet deelnemen of sympathiseren met akties, die het bestaansrecht van de staat Israël bedreigen.

Het is daarom belangrijk om te weten, wat Gods plan in deze kwestie is: „Ik zal een keer brengen in het lot van Mijn volk Israël: verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht ervan eten. Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de Here, uw God”. (Amos 9:14-15).